

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 1014201584
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: Mgr. Kristína Babiaková
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1014201584.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudkýň JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: B.. H. E., R. T. XXX/XX, E., právne zastúpená advokátkou: JUDr. Evou Klemovou, so sídlom M. R. Štefánika 1, Pezinok, IČO: 31 806 368, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, P.O.Box 100, Bratislava, za účasti ďalších účastníkov: 1) C.. G. R., R. M. XX, R., právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária VIS LEGIS s.r.o., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 47 728 949; 2) A. T., R. M. XX, E.; 3) B.. Ľ. E., R. M. XXXX/XX, E.; 4) B.. G. E., R. L. XXX/X, R.; 5) Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava; 6) Lesy SR, š.p., so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica; 7) B.. D. M., R. R. XX, R.; 8) B.. Q. M., R. E. XX, R.; v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18959/2014/B622-SV/48937/Hia zo dňa 18. augusta 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/205/2014-434 zo dňa 17. septembra 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/205/2014-434 zo dňa 17. septembra 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Mesto Stupava rozhodnutím č. SÚ-258/2012/Šm zo dňa 23. júla 2012 (ďalej len „stavebné povolenie“) povolil stavbu „MAJER KOLHUF - adaptácia“ na pozemku parc. č. 1638 a parc. č. 1639 v k. ú. E. (ďalej len „stavba“) pre stavebníkov ďalší účastníci konania 1), 2), žalobkyňa a jej manžel D.. G. E., D., všetci zastúpení ďalším účastníkom 2).

2. Dňa 3. marca 2014 podal ďalší účastník 7) podnet na preskúmanie stavebného povolenia mimo odvolacieho konania. O tomto podnete rozhodol Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej len „prvostupňový orgán“) podľa § 65 ods. 2 v spojení s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) tak, že rozhodnutím č. OU-BA-OVBP2-

2014/22189/B/KAZ zo dňa 19. mája 2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) zrušil podnetom napadnuté stavebné povolenie.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie ďalší účastník 1), o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 18959/2014/B622-SV/48937/Hia zo dňa 18. augusta 2014 (ďalej len „žalované rozhodnutie“) tak, že prvostupňové rozhodnutie zrušil. Žalovaný sa nestotožnil s prvostupňovým orgánom identifikovanými vadami stavebného povolenia, zdôraznil, že v danom prípade nešlo o nezákonnosť stavebného povolenia, ktoré by prevládli nad právami účastníkov konania, ktoré nadobudli dobromyseľne a pochybenia uvedené prvostupňovým orgánom nezakladali hmotnoprávnu nezákonnosť zakladajúcu dôvod na zrušenie stavebného povolenia mimo odvolacie konanie.

II.

Priebeh konania pred správny súdom a jeho rozhodnutie

4. Žalobkyňa podala proti žalovanému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadala, aby Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

5. Správny súd rozsudkom č. k. 6S/205/2014-434 zo dňa 17. septembra 2020 (ďalej len „napádaný rozsudok“) zrušil žalované rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

6. Správny súd zastával názor, že v predmetnej veci je kľúčovou otázkou vyhodnotenie hmotného práva, či ďalší účastníci 1) a 2) v žiadosti o stavebné povolenie dostatočne legitímne preukázali vlastnícke, resp. v preskúvanom prípade iné právo k pozemku, ktoré by ich oprávňovalo zriadiť na dotknutých pozemkoch stavbu. Správny súd dospel k názoru, že žiadosť o stavebné povolenie vykazuje vady, keď je v nej uvedený ako žiadateľ ďalší účastník 2), pričom nie je zrejmé, koho zastupuje. Túto vadu stavebný úrad pritom neodstraňoval. Napriek tomu, že nebolo zrejmé, koho ďalší účastník 2) zastupuje, v otázke vlastníctva k pozemku, na ktorom má byť stavba realizovaná, sa stavebný úrad uspokojil výlučne s výpisom zo súvisiaceho listu vlastníctva, zmluvou o spolupráci zo dňa 11. novembra 2011 a splnomocnením zo dňa 20. februára 2012. Z administratívneho spisu podľa názoru správneho súdu nevyplýva, že by ďalší účastníci 1) a 2) predložili stavebnému úradu písomnú dohodu s vlastníckmi pozemku - žalobkyňou a jej manželom, na ktorom mala byť stavba realizovaná. Takúto dohodu podľa správneho súdu predpokladá aj Zmluva o spolupráci zo dňa 11. novembra 2011 a nie je možné ju nahradiť splnomocnením zo dňa 20. februára 2012. Správny súd tiež zastáva názor, že zo splnomocnenia a ani zo žiadosti o stavebné povolenie nevyplýva, že by táto žiadosť mala byť podaná v mene žalobkyne alebo že by niekoho splnomocnila na zastupovanie v stavebnom konaní ako stavebníčka. Správny súd zdôraznil, že podľa jeho zistení v pôvodnom stavebnom konaní existovala vysoká intenzita nezákonností majúcich vplyv na výrok rozhodnutia, čo podľa jeho názoru preváži nad dobromyseľne nadobudnutými právami vyplývajúcimi zo stavebného povolenia. Práva ďalších účastníkov 1) a 2) nepovažoval správny súd za nadobudnuté dobromyseľne, keďže títo museli mať vedomosť o obsahu súvisiacej zmluvy o spolupráci.

III.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

7. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Sťažovateľ namietal skutkové a právne závery správneho súdu zastávajúc názor, že v predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky pre vydanie stavebného povolenia a v predmetnej veci je potrebné priznať ochranu dobromyseľne nadobudnutým právam ďalšieho účastníka 1) a 2).

9. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa sa vyjadrili aj žalobkyňa a ďalší účastníci 7) a 8), ktorí poukazovali na neprípustnosť kasačnej sťažnosti žalovaného z dôvodu, že smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu a dôvody kasačnej sťažnosti podľa ich názoru nie sú vymedzené riadne, v súlade s § 440 ods. 2 SSP.

10. Ďalší účastník 1) sa vo svojom vyjadrení stotožnil s náhľadom žalovaného a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť správny súdu na ďalšie konanie.

11. V priebehu kasačného konania, dňa 1. januára 2021, nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej

republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokovanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokovaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku a je v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

IV.

Posúdenie kasačného súdu

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

13. Kasačný súd predtým, ako by pristúpil k meritórnemu posúdeniu kasačných námietok sťažovateľa, skúmal splnenie procesných podmienok, za ktorých môže správny súd ako aj kasačný súd vo veci konať a rozhodnúť. Procesné podmienky skúma správny ako aj kasačný súd kedykoľvek počas konania, aj nad rámec sťažnostných, či žalobných bodov, a to v každej fáze súdneho konania (§ 97 v spojení s § 452 ods. 1 SSP). Zameril sa pritom na podmienku aktívnej žalobnej legitimácie žalobkyne v správnom súdnom konaní.

14. Podľa § 250 ods. 2 OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podateľ žaloby môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

15. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

16. Tak podľa predchádzajúcej právnej úpravy (§ 250 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov; ďalej len „OSP“) ako aj podľa súčasnej právnej úpravy (§ 178 ods. 1 SSP) je aktívna žalobná legitimácia fyzickej alebo právnickej osoby v konaní o všeobecnej správnej žalobe (o aké ide aj v predmetnej veci) založená na dvoch podmienkach, ktoré musia byť splnené kumulatívne - (i) postavenie účastníka v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané žalované rozhodnutie a (ii) potenciálne ukrátenie na subjektívnych právach spojené s vydaním žalovaného rozhodnutia (BARICOVÁ, J.; FEČÍK, M.; ŠTEVČEK, M.; FILOVÁ, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 876).

17. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Asan/7/2019 zo dňa 16. januára 2020, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 21/2020, v ktorom uviedol:

„16. Súdny prieskum pri všeobecnej správnej žalobe je nevyhnutne spojený s prepojením dopadu rozhodnutia a opatrenia orgánu verejnej správy na subjektívne práva žalobcu. Týmto je vymedzený aj účel ochrany, ktorú poskytuje správne súdnictvo pri všeobecnej správnej žalobe v zmysle § 177 ods. 1 SSP. Ochrany subjektívnych práv sa môžu dovoľávať len tie subjekty, o ktorých práva, právom chránené záujmy a povinnosti ide. Ustanovenie § 177 ods. 2 SSP vymedzuje výnimky, keď všeobecná správna žaloba nesmeruje k ochrane subjektívnych práv.

Všeobecnou správnu žalobou sa žalobca buď domáha ochrany svojich subjektívnych práv (§ 177 ods. 1 SSP), alebo ochrany zákonnosti (§ 177 ods. 2 SSP), pričom ochrany zákonnosti sa môžu domáhať len prokurátor alebo subjekt na to výslovne oprávnený zákonom.“

18. Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 242/2011 zo dňa 9. júna 2011 uviedol:

„Na aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti OSP nestačí, že žalobca bol účastníkom správneho konania, ale zároveň musel byť

ako účastník správneho konania rozhodnutím, preskúmania zákonnosti ktorého sa domáha, ako aj postupom správneho orgánu na svojich právach ukrátený. Postavenie účastníka v správnom konaní ešte nevedie k naplneniu podmienky ukrátenia práv žalobcu.“

19. Kasačný súd nespochybňuje účastníctvo žalobkyne v administratívnom konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie rozhodnutia žalovaného. Na druhej strane však bolo potrebné skúmať aj dopad žalovaného rozhodnutia na subjektívne práva žalobkyne.

20. Podľa § 65 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

21. Podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

22. Podľa § 68 ods. 2 Správneho poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, sa možno odvolať (podať rozklad). Ak správny orgán oznámil, že začal preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania, na preskúmanie a na rozhodnutie o odvolaní sa nevzťahuje lehota podľa odseku 1.

23. V spornej veci sa stalo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného, ktorým zrušil prvostupňové rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán mimo odvolacieho konania zrušil právoplatné stavebné povolenie. Kasačný súd zdôrazňuje, že mimo odvolacie konanie má charakter mimoriadneho opravného prostriedku, ktorého využitie môže viesť k zrušeniu právoplatného (konečného) rozhodnutia príslušného správneho orgánu, ktoré zakladá alebo mení subjektívne práva alebo povinnosti fyzických a právnických osôb.

24. Podľa ustálenej rozhodovacej činnosti platí, že „preskúmanie rozhodnutí v mimoodvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov konania. Zrušenie takto preskúmaného rozhodnutia prichádza do úvahy vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané a treba konanie zastaviť, alebo vtedy, keď pre nevyhnutnosť vykonania ďalšieho dokazovania je z hľadiska rýchlosti, hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opäť rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení. Teda novým spôsobom, zodpovedajúcim zákonu, určí práva, ktoré boli preskúmaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom či v nesprávnom rozsahu priznané. Pri oboch týchto alternatívach je správny orgán povinný dbať na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/12/02 zo dňa 28. mája 2002).

25. K povahe preskúmania právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, kasačný súd uvádza, že toto je nenárokateľný mimoriadny opravný prostriedok (na rozdiel od obnovy konania podľa § 62 a nasl. Správneho poriadku), ktorý je prioritne prostriedkom dozoru nadriadeného orgánu. Smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, ktoré záväzne upravuje právny stav medzi fyzickými a právnickými osobami, a preto neexistuje vynútiteľná právna povinnosť nadriadeného orgánu preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania (slovné spojenie „môže preskúmať“). Z toho dôvodu prípadné upovedomenie podávateľa podnetu o tom, že neboli zistené dôvody pre zrušenie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní nezasahuje do jeho subjektívnych práv (ktoré boli nastolené právoplatným rozhodnutím vo veci samej), a z týchto dôvodov ani nepodlieha prieskumu v správnom súdnictve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ/97/94 zo dňa 17. októbra 1994).

26. Na druhej strane, ak príslušný orgán preskúma právoplatné rozhodnutie mimo odvolacieho konania a zistí dôvody na zmenu alebo zrušenie pôvodného právoplatného rozhodnutia, toto zmení alebo zruší rozhodnutím, ktoré musí spĺňať náležitosti podľa § 47 ods. 1 a nasl. Správneho poriadku. Forma rozhodnutia je v tomto prípade nevyhnutná práve z toho dôvodu, že zrušením alebo zmenou pôvodného právoplatného rozhodnutia príslušný orgán zasahuje do práv a povinností, resp. do právneho stavu nastoleného právoplatným zrušovaným rozhodnutím (§ 1 ods. 1 v spojení s § 68 ods. 2 Správneho poriadku). Práve zásah do právneho stavu nastoleného pôvodným právoplatným rozhodnutím a do práv na základe tohto rozhodnutia nadobudnutých je dôvodom, prečo je voči nemu prípustné odvolanie. Voči rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacie

konanie je následne prípustná aj správna žaloba. V tomto smere kasačný súd dáva do pozornosti aj názory právnej vedy:

„Takéto neprávoplatné rozhodnutie je preskúmateľné odvolaním (rozkladom), pretože sa môže stať, že v dôsledku zmeny alebo zrušenia rozhodnutia dôjde k výraznému zásahu do právneho postavenia účastníka konania, ktorý na takejto zmene dokonca nemusel mať záujem... Rozhodnutie, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, je po vyčerpaní odvolania (rozkladu) a nadobudnutí právoplatnosti preskúmateľné aj správnym súdom na základe správnej žaloby“ (POTÁCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 526 - 527; obdobne tiež KOŠIČIAROVÁ, S.: Správny poriadok. Komentár. Šamorín: Heuréka, 2013, str. 310).

27. V predmetnej veci však nie je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie, ktorým by mimo odvolacieho konania bolo zrušené pôvodné stavebné povolenie. Predmetom súdneho konania je rozhodnutie žalovaného, ktorým tento odmietol zrušiť pôvodné stavebné povolenie. Inými slovami, žalovaný svojím rozhodnutím komunikoval žalobkyni dôvody, pre ktoré nevyužije svoju (nenárokovateľnú) právomoc a v rámci dozoru nezruší právoplatné stavebné povolenie zakladajúce práva a povinnosti účastníkom stavebného konania. Žalovaný svojím rozhodnutím teda žiadnym spôsobom nezmenil stav určený právoplatným stavebným povolením. Kasačný súd zastáva názor, že rozhodnutie žalovaného je v tomto prípade (aj svojimi účinkami voči právam fyzických a právnických osôb) porovnateľné s oznámením, ktorým príslušný orgán oznámi dotknutej osobe, že nepreskúma a nezruší právoplatné rozhodnutie mimo odvolacieho konania. Rozhodnutím žalovaného nedošlo k zásahu do právneho stavu nastoleného právoplatným stavebným rozhodnutím a nedošlo tak ani k zásahu do subjektívnych práv a povinností účastníkov mimo odvolacieho konania. Tieto totiž boli s končenu platnosťou upravené právoplatným stavebným povolením, ktoré má prezumpciu správnosti a zákonnosti.

28. Žalobkyňa podaním správnej žaloby proti rozhodnutiu žalovaného posunula správne súdne konanie do pozície, v ktorej má správny súd de facto posúdiť zákonnosť právoplatného stavebného povolenia, a to po uplynutí zákonných lehôt na jeho preskúmanie na základe všeobecnej správnej žaloby. Pritom, bola to práve žalobkyňa, ktorá disponovala možnosťou podať odvolanie, prípadne následne správnu žalobu proti vydanému stavebnému povoleniu v stavebnom konaní, čo však nevyužila. Rovnako nevyužila nárokovateľný mimoriadny opravný prostriedok - obnovu konania.

29. Kasačný súd dáva do pozornosti jeden zo základných právnych princípov, a to princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 Ústavy). Jeho podstatou je záujem na konečnom usporiadaní právnych vzťahov medzi fyzickými a právnickými osobami. Právny záujem na odstránení nezákonnosti (s ohľadom na jej intenzitu) je najsilnejší bezodkladne pri vydaní nezákonného rozhodnutia (čo súvisí s úpravou krátkych lehôt pre podanie riadnych opravných prostriedkov), pričom plynutím času tento záujem oslabuje a je prevyšovaný princípom právnej istoty a záujmom na definitívnom ustálení právnych vzťahov (čo sa prejavuje v reštriktívnom pohľade na prípustnosť mimoriadnych opravných prostriedkov a ich časovom limitovaní). Každý riadny či mimoriadny opravný prostriedok má svoj osobitný/nezastupiteľný účel/význam v právom poriadku a podmienky pre jeho využitie. Platí pritom, v duchu starorímskeho *vigilantibus iura scripta sunt*, že je zodpovednosťou účastníka konania, aby svoje práva uplatňoval včas a v tých procesných rámcach, na ktoré sú určené.

30. Vyššie uvedené skutočnosti vedú kasačný súd k záveru, že v predmetnej veci žalobkyňa nie je dotknutá na svojich subjektívnych právach rozhodnutím žalovaného, keďže toto jej nezakladá, nemení ani nezrušuje žiadne subjektívne práva a ani povinnosti a ani nemení právny stav nastolený pôvodným právoplatným rozhodnutím - stavebným povolením. Podľa názoru kasačného súdu rozhodnutie vydané v mimo odvolacom konaní (alebo v nadväzujúcom konaní o opravnom prostriedku), ktorým nedochádza k zrušeniu alebo zmene pôvodného právoplatného rozhodnutia, nie je spôsobilé zasiahnuť do práv účastníkov pôvodného konania a ani účastníkov mimo odvolacieho konania. Ide v zásade len o rozhodnutie vydané v rámci dozorovej činnosti medzi jednotlivými orgánmi verejnej moci bez zásahu do práv fyzických a právnických osôb. V predmetnej veci tak žalobkyňa nemá aktívnu žalobnú legitimáciu podľa § 178 ods. 1 SSP, resp. § 250 ods. 1 a 2 OSP.

31. Keďže nedostatok aktívnej žalobnej legitimácie je dôvodom na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP, kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V.

Záver

32. Kasačný súd, poukazujúc na vyššie uvedené, konštatuje, že kasačná sťažnosť žalovaného bola dôvodná a napádaný rozsudok správneho súdu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď správny súd náležite neposúdil splnenie podmienky aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne (§ 97 v spojení s § 452 ods. 1 SSP). Preto napádaný rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude umožniť účastníkom konania vyjadriť sa k záverom kasačného súdu a opätovne posúdiť splnenie podmienok aktívnej žalobnej legitímácie žalobkyne v predmetnom súdnom konaní. Vyjadreným právnym názorom kasačného súdu je pritom správny súd viazaný (§ 469 SSP).

33. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.